

Čís. 8193.

Zákon ze dne 15. července 1927, čís. 111 sb. z. a n. proti nekalé soutěži.

Prozatímní opatření podle § 381 čís. 1 ex. ř. jest přípustné i při žalobě zdržovací podle § 15 zákona.

Pokud vyplývá ze samé povahy inserce vůbec a z obsahu a vzhledu insertů zvláště pravděpodobnost, že pokračováním v inserci dosavadním způsobem bude zmařeno případné uskutečnění nároku, vymáhaného žalobou zdržovací.

(Rozh. ze dne 3. července 1928, R I 440/28.)

Žalující nakladatelství žalovalo žalovaného, by se zdržel další inserce spisů Dostojevského podle § 15 zák. o nekalé soutěži a by nahradil škodu. Návrhu žalobců, by bylo povoleno prozatímní opatření zákazem žalovanému, by nepokračoval v inserování nebo v jinakém veřejném doporučení svého vydání spisů F. M. Dostojevského způsobem, použitým v inserátech, otištěných v »Českém Slově« ze dne 29. ledna 1928, v »Národních Listech« ze dne 12. března 1928, a v »Národním Osvo-
bození« ze dne 15. března 1928, že totiž každému, kdo vyplní a zašle k insertu připojený blanket, bude zdarma zasláno celé souborné dílo Dostojevského, při čemž odběratel zaplatí za každý svazek 2·50 Kč za inserčné a obal — s o u d p r v é s t o l i c e vyhověl. D ů v o d y: Žalobní nárok jest osvědčen soudem známou skutečností vydání souborných spisů F. M. Dostojevského oběma žalujícími nakladatelstvími. Nebezpečnoství hrozící nenahraditelné škody jest osvědčeno předloženými vý-
tisky inserátů, z jichž obsahu jest patrné, že žalovaný musí v inserování pokračovati tak dlouho, až sežene počet přihlášek tak veliký, by příjem 2·50 Kč za každý svazek od každého z odběratelů mu finančně učinily rentabilní vytištění a rozeslání inserovaných spisů. R e k u r s n í s o u d zamítl návrh na povolení prozatímního opatření. D ů v o d y: Nutným předpokladem povolení prozatímního opatření jest, by nejen nárok, nýbrž i jeho ohrožení bylo dostatečně osvědčeno, to se však v souzeném případě nestalo. Žalující strana, dovolávajíc se ustanovení §§ 1, 2, 15 zákona proti nekalé soutěži ze dne 15. července 1927, čís. 111 sb. z. a n., musila by osvědčiti, že odpůrce dostal se v hospodářském styku v rozpor s do-
brými mravy soutěže jednáním způsobilým poškoditi soutěžitele (stranu žalující), pokud se týče že veřejně rozšiřuje o podmínkách vlastního podniku údaje, které jsou způsobilé oklamati a zjednati tím podniku tomu na úkor jiných soutěžitelů přednost při soutěži. Žalobní nárok není osvědčen soudem známou skutečností, že obě žalující nakladatelství vy-
dala svého času spisy Dostojevského, nýbrž musilo by býti osvědčeno, že jsou tu shora uvedené podmínky. V předloženém insertu strany žalované se praví, že spisy Dostojevského budou vydány každému, kdo zaplatí 2 Kč 50 h na obal a insertní výlohy za každý svazek. Tím uve-
deno na pravou míru použití výrazu »zdarma« v insertu. Z toho zřejmo,

že tento způsob reklamy nemůže mít takový vliv na poměry nakladatelství žalujících, jaký se v žalobě tvrdí, nýbrž, že těmito pořízená vydání spisů Dostojevského jsou vydání drahá, z nichž jedno stojí 367 Kč, druhé 640 Kč, kdežto podle citovaného inserátu přijdou díla ta za 60 Kč i se zasláním, rozdíl cen jest tedy takový, že odběratelstvo nemůže býti v pochybnosti, že jde o různě vypravená díla, následkem čehož jest vyloučeno, že by inserce strany žalované mohla stranu žalující poškoditi tak, jak v žalobě jest tvrzeno. Podle cit. § 1 možno žalovati o náhradu škody tím způsobené jen v tom případě, věděl-li soutěžitel nebo mohl-li věděti, že jednání jeho jest způsobilé poškoditi druhé soutěžitele. Zda jest tu tento předpoklad, nebylo osvědčeno, zejména, že škoda činí u obou žalujících firem 27.230 Kč, a počítá se tu vlastně škoda, která teprve v budoucnosti má vzniknouti. Rovněž není osvědčeno hrozící nebezpečí nenahraditelné škody, neboť nestačí k tomu tvrzení, že žalovaný musí v inserování pokračovati tak dlouho, až sežene takový počet přihlášek, by příjem 2 Kč 50 h za každý svazek mu uhradil vydání a mimo to zajistil nějaký zisk.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu, doplniv je t a k t o: Zákaz daný žalovanému jest podmíněn tím, že žalobci složí na soudě 20.000 Kč jako jistotu za škodu, jež může opatřením tím vzniknouti odpůrci. Žalovaný nechť vyhoví zákazu, jakmile bude zpraven o složení jistoty. Prozatímné opatření nebude provedeno a zákaz daný žalovanému bude zrušen na jeho návrh, složí-li na soudě 10.000 Kč.

D ů v o d y:

Žalobci domáhají se žalobou především odsouzení žalovaného, že jest povinen ustati v inserování a jinakém veřejném doporučování spisů, jmenovaných v žalobní prosbě, a navrhuji prozatímné opatření zákazem, by žalovaný nepokračoval v inserci a v jinakém veřejném doporučování, jde tudíž o žalobu zdržovací podle § 15 odst. (1) zákona ze dne 15. července 1927, čís. 111 sb. z. a n., a prozatímné opatření podle § 381 čís. 1 a 382 čís. 5 ex. ř., podmíněné obavou, že by jinak bylo zmařeno uskutečnění nároku. Návrh, jak je patrné z jeho doslovu, má na mysli jen žalobu zdržovací, nikoli další žádání náhrady škody, není proto třeba zabývati se tímto druhým nárokem. Že žalobci, kteří sami již vydali spisy, o něž jde, jsou soutěžiteli ve smyslu § 46 zák. a že spisy ty jsou zbožím ve smyslu téhož § a § 2 (2) zák., o tom není sporu. Prozatímné opatření jest zajisté přípustné i při žalobě zdržovací podle § 15. Zákon nemá zvláštního ustanovení, je proto posouditi podmínky žádaného opatření podle předpisů exekučního řádu. Nezáleží na tom, že § 35, vztahující se na řízení trestní, zná jen zajištění výkonu výroku podle § 36 odst. (1), v němž mluví se o odstranění anebo doplnění (na rozdíl od zdržení se) údaje, neboť § 36 nezná návrhu soukromého žalobce, jenž by se rovnal žalobě zdržovací. Z toho nelze dovoditi, že by při žalobě zdržovací nemohlo býti povoleno prozatímné opatření podle § 381 čís. 1 ex. ř. k ochraně nároku na zdržení se jednání, vytče-

ného v §§ 1 a 2 (1), t. j. údaje. Ježto zákon opatření to nevyloučil, jest zajisté přípustné. Náležitosti prozatímného opatření podle exekučního řádu, t. j. nárok a nebezpečí, že uskutečnění jeho bude zmařeno, byly osvědčeny předložením insertů, otištěných ve třech různých časopisech vyšlých dne 29. ledna, 13. a 15. března 1928. Inserty těmi učinil žalovaný o poměrech vlastního závodu údaje a to o stanovení cen zboží. Společným znakem všech insertů jest veliký a tím nápadný nadpis »ZDARMA«, další sdělení, že poskytuje se příležitost čtenáři listu, by zdarma získal dílo, a že podle kuponu lze žádati o bezplatné zaslání spisů. Ve větě na konci předposledního odstavce praví se, že bude započteno za obal a insertní výlohy 2 Kč 50 h za díl. Dovolací soud rozhodující o dovolacím rekursu jedině na základě návrhu a jeho příloh, může uvažovati jen o tom, zda tím jsou dány podmínky prozatímného opatření podle § 381 čís. 1 ex. ř., aniž by tím předbíhal rozhodnutí o žalobě zdržovací. Bylo proto uvážiti, zda podle tvrzení žaloby a insertů jest pokládati za vyloučeno, že by mohlo býti vyhověno žalobě, pokud se týče jedině za možné, že by soud rozhodující o žalobě zdržovací ji zamítl. Této jistoty není, neboť, soudíc podle tvárnosti a obsahu insertů, jak jeví se soudu na prvý pohled, t. j. bez projednání věci mezi stranami, není již předem vyloučeno, že soud rozhodující o žalobě, nedojde-li k přednesu a zjištění dalších skutečností, uzná na základě insertů těch, že žalovaný učinil jimi veřejně o poměrech vlastního podniku údaje, které jsou způsobilé oklamati a zjednati tím podniku tomu na úkor jiných soutěžitelů přednost při soutěži, že tak učinil údaji o stanovení cen a že soud uzná nápadně vytištěnou nabídku ZDARMA a nenápadnou zmínku o hotových výlohách za prostředek způsobilý, by se čtenáři méně myslící nebo povrchně čtoucí dali pohnouti k podpisu a k odeslání kuponu, v němž se mluví jen o bezplatném zaslání spisů, aniž je v něm vytčen závazek k placení, když v insertu je mimo to vyhražena lhůta k zaslání kuponu, a že by tak učinili spíše, než by koupili tytéž spisy od jiného soutěžitele, který je nabízí za cenu mnohem vyšší. Již tato možnost stačí aspoň k osvědčení nároku, vymáhaného žalobou zdržovací, o jiné, než o pouhou možnost nejde, a pokud by tomu tak nebylo, byl nedostatek vyrovnán uložením jistoty podle § 390 ex. ř. Inserty těmi osvědčeno jest však i nebezpečí, že uskutečnění nároku bude zmařeno. Inserty ty vycházely postupně v různých časopisech, určením desítidenní lhůty působí na čtenáře několika listů, by se rozhodli v době dosti krátké, není proto vyloučeno, že žalobci nebudou míti po provedeném sporu, jenž může trvati dosti dlouho, zapotřebí rozsudku, by žalovaný zdržel se inserce, jestliže mezi tím dosáhl účelu, t. j. dostatečného počtu přihlášek a tím odběratelů, při čemž nebude vyloučeno, že se tak stalo na úkor soutěžitelů. Vyplývá proto z povahy inserce samotné a z obsahu a vzhledu předložených insertů zvláště pravděpodobnost, že pokračováním v inserci dosavadním způsobem bude zmařeno případné uskutečnění nároku, vymáhaného žalobou zdržovací, t. j. účelu, pro který se má žalovaný zdržeti dalších údajů obsahu, jenž byl pozastaven žalobci.